

"ලංකාවේ පත්තරයකින් ආව කෙනෙක් ජනවේ නොයනවා..." දුරකතන පනිවුඩය ආවේ සන්නයේ අසෝක සුබසිංහ ගෙනි. මේ මෙල්බන් කොමන්වෙල්ත් ක්‍රීඩා තරඟ සමයයි. හරියටම කියනවා නම් 2006 මාර්තු මාසයයි. තරඟාවලිය වාර්තාකිරීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ විවිධ පුවත්පත් වලින් ක්‍රීඩා වාර්තාකරුවන් රැසක් පැමිණ සිටින බව මම දැන සිටියෙමි. එහෙත් තකනියක් මා සොයන මේ ලේඛකයා කවුරුන් විය හැකිද?

"නම දන්නවද?"

"මංජුල කියල කෙනෙක්.. ටෙලිෆෝන් නමිබර් එකක් තියෙනවා.. කතා කරන්න..."

මම ඒ අංකයට කතා කළෙමි. අනෙක් පසින් හෘදයාගම කටහඩක් ඇසෙයි.

"ජනත් මං මංජුල වෙඩිවර්ධන..." රාවයේ වෙඩිඩා නොනදන කෙනෙකු සිටිය හැකිද? මම මහත් සතුටට පත්වීමි.

"විශ්වාස කරපං මං ලංකාවෙන් එනකොටම කියල ආවේ මෙල්බන් වල කවි ලියන අපේ එකෙක් ඉන්නවා.. මම කොහොම හරි උච්ච හමුවෙලා තමයි එන්න කියල .." වෙඩිඩා කියයි. උඹ කොහොමත් හෘදයාගම එකෙකි.

වෙඩිඩා හිටියේ මෙල්බන් නගරයේ කොහෝලේ පාරකය.

සිව්ව කවුළුව 3

කුරුඡපු මහත්තයාට වෙඩිඩා හමු වූ දවස

"උම මනනම හිටපං.. මං කෙනෙක් එවනවා උමව ගන්න.." මම කියමි. වෙඩිඩා හැනීමේ කාර්යය කැමැත්තෙන්ම බාර ගත්තේ අප මිත්‍ර දසුන් ගජමත් ය. දසුන්ට මෙල්බන් නගරයේ පාරවල් පුරුදු ය.

"මට ඩීබී කුරුඡපු මහත්තයා මුණ ගැනෙන්න ආසාවක් තියෙනවා.." ඒ අතරේ වෙඩිඩා කියයි.

"හොඳයි.. මං ඒක දැක්කි කරන්නං.."

දසුන් මෙල්බන් සිට වෙඩිඩා කැඳවා එනකෙක් මම ඩීබී කුරුඡපු මහතා ඒ කාලයේ පදිංචිව සිටි මුලින් හි කිත්සිරි හේ නිවසට ගොස් ඔහු කැඳවා ආවෙමි. වැඩි පෙරුත්තයකින් තොරවම මා සමග එන්නට කුරුඡපු මහතා කැමති වීම භාග්‍යයක් විය.

අපේ හමුවීමේ ස්වාභාවය ලෙස අප තෝරා ගත්තේ ඒ දිනවල ශ්‍රීනාත් මද්දුමෙන් කුලියට ගෙන සිටි මල්පාක් වල නිවසයි. ඒ ශ්‍රීනාත් ඔස්ට්‍රේලියාවට සංක්‍රමණය වූ අලුගම ය. මාත් කුරුඡපු මහතාත් ශ්‍රීනාත් හේ නිවසේ සිට වෙඩිඩා එනකෙක් බලා සිටියෙමු. දසුන්ගේ වාහනයේ වෙඩිඩා සමග දිනමිණේ සමීපත් බණ්ඩාරද පැමිණියේ ය. අපි මහත් සහෝදර ප්‍රේමයෙන් එකිනෙකා වැළඳ ගත්තෙමු.

ආ ගිය කතා අතරේ මට සාදුස හිනියට ආරම්භවෙද්දී වෙඩිඩා කුරුඡපු මහතා සමග සංවාදය පටන් ගත්තේ ය. මගේ මතකයේ හැටියට වෙඩිඩා ඒ සංවාදය පටිගත කර ගත්තේ ය. ඩීබී කුරුඡපු නම් වන සාහිත්‍යවේදියා හේ නිර්මාණ පිලිබඳව බොහෝ දේ වෙඩිඩා හේ පිලියදරට ඇතුල් විය. සිය "අර්ධනාරි" පරිවර්තනය ගැන කතා කරමින් කුරුඡපු මහතා කී මේ කතාව මගේ සිතේ ඉතා තදින් තැන්පත් විය.

"පරිවර්තනයක් කියන්නේ සාමාන්‍යයෙන් ලියනවට වඩා අමාරු දෙකක්.

පරිවර්තනයකින් කෙරෙන්න කතාවක්, ප්‍රවෘත්තියක් කියන එක නෙවෙයි. සාහිත්‍ය කෘතියක තියෙන්නේ ගැඹුරින් විදාරණය වන හැගීම් සමුදායක්. ඒක මතු කෙරෙන විදියට පොතක් පරිවර්තනය කරන එක ලේයි නෑ. මේක මට හොඳටම දැනුණා, "අර්ධනාරි" කරන කොට...

ඉස්සර පරිවර්තන එක සැරෙන් ලිව්වා. තව සැරයක් බැලුවා. එවිවරයි. මේකෙදි තුන් හතර සැරේ මේකත් එක්කම ඔර්වු වුණා. තව තව කියවමින් සකස් කළා. මට ඒකෙදි

ඩී බී කුරුඡපු සහ මංජුල වෙඩිවර්ධන

ලොකු තෘප්තියකුත් ඇතිවුණා. මුල් අදහස නූතන දුරට ආරක්ෂා කරගන්න හැකි වුණා නිසා. මුල් කෘතිය තුළ පාඨකයාට ලැබුණු වින්දනය සංවේදනය පුළුවන් කරම ආරක්ෂා කරලා දීම තමයි පරිවර්තනයක වැදගත්කම. අර මනා ලේඛකයාගේ පොත, අර මනා සාහිත්‍ය කෘතිය සිංහලට දැමීමගෙන කියලා වැඩක් නෑ. වැඩේ හරියට කෙරෙන්නයි ඕනෙ."

දිග කතාවක කෙටියෙන් කියනවා නම් එදා

අපේ මටු සාදුසෙන් පසු රාත්‍රිය වෙඩිඩාත් සමීපත් බණ්ඩාරගේ ගතකළේ අපේ බ්‍රෝඩ්වේඩෝස් නිවහනේ ය. පසුදා උදෑසන වෙන්ව යන්නට පෙර වෙඩිඩා ශපථ කළේ ලංකාවට ගිය වහාම කුරුඡපු මහතා සමග කළ සංවාදය රාවයට ලියන බවය. ඔහු ඒ පොරොන්දුව ඒ හැටියටම ඉටු කළේ ය. මා දන්නා පරිදි කුරුඡපු මහතා සමග පත්තරයකින් කළ එකම සාහිත්‍ය සංවාදය එය විය හැකිය. වෙඩිඩා.. ඒ උත්තම මිහිසා ගැන යමක්

ලියන්නට සිතු උමට ස්තූතියි..
මංජුල වෙඩිවර්ධන ඩීබී කුරුඡපු සමග හාවු වෙනුවෙන් කළ සංවාදය මොහොත් කියවන්න
http://rerethatu-nethipitu.blogspot.com.aure2015re02reblog-post_19.html?m=1

කැපවීමෙන් ලියූ ලේඛකයා

ඩීබී කුරුඡපු මහතා තරම් කැපවීමෙන් ලේඛනායේ යෙදුණා තවත් ලේඛකයකු මා දන්නේ නැත. ඔහු ලිවීමේ පුදුමාකාර වේගයකිනි. ඔහු සතුව තිබුණේ පුදුමාකාර ස්මරණ ශක්තියකි. අවුරුදු හින හතලිහකට නොව අවුරුදු පහහතකට එතා සිදුවූ සිදුවීම්කි දින වකවානු සහිතව කියන්නට හැකියාවක් ඔහුට විය. ඒ සමගම සිංහල භාෂාව පිලිබඳව ද ඔහුට තිබුණේ විශාල දැනුම් සම්භාරයකි.

යමක් පැහැදිලි කරගන්නට අවශ්‍ය වූ විට අපට සිටි දැනුම් ගබඩාව ඔහු විය. නිවැරදි වචනයක් සොයා ගන්නට විකාරණායක ගාලුවක් විසඳා ගන්නට ඔහු අපේ අත ඉරම සිටියේ ය. මේ මනා පුරුෂයාට මගේ කෘතවේදිත්වය දැක්වීම සඳහා මගේ මම සොයමින් සිටියෙමි. මගේ දෙවන කාව්‍ය සංග්‍රහය වූ "රාජාලි පියාපත" ඔහුට පුදුන්වීම මම සිතුවෙමි. එනමුදු එය රහස්‍ය වශයෙන් රැකගන්නට මට අවශ්‍ය විය.

2010 වසරේ ජනවාරි 9 වන දා කොළඹ ප්‍රස්තකාල සේවා මණ්ඩල ශ්‍රවණාගාරයේදී මගේ පොත් එළි දැක්වීමක් සිදුවිය. "රාජාලි පියාපත" ට අමතරව මගේ යොවුන් නවකතාවක් වූ "ඉස්කෝලෙ කාලෙ" හා සන්නයේ කොටස් වශයෙන් පළ කළ "තාරක විජිතය" නවකතාව එළිදැක්වීමද එදින සිදුවිය.

මේ උත්සවය සංවිධානය කළේ තරංග පැස්පේන ප්‍රමුඛ මුන්දි කණ්ඩායමයි. යම්කිසි වෙනස් ආකාරය වැඩ සටහනක් සකස් කරන්නට ඔවුහු මගේ උත්සාහයක් ගත්ත. උත්සවය පෙරදා අපි (ඩෝසන් ප්‍රීති සංඛ ඇතුළු නඩය) තරංග හේ කැන්දලියද්දි පාලුවේ නිවසේ රූය ගත කළ අන්දම මට අමතක නොවේ. එදා ඒ තුන් නිස් පැයක් ගතවන තෙක් මා ගැන විඩියෝවක් හදුන්නට ඔවුහු වෙහෙස වූහ.

පසුදා පැවති උත්සවයේදී මම රාජාලි පියාපත මගේ සාහිත්‍ය වරයා වූ ඩී බී